

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.10.2023
COM(2023) 643 final

2023/0370 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1379/2013, (EU) nr 167/2013 och (EU) nr 168/2013 vad gäller vissa rapporteringskrav

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I sitt meddelande EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030 ⁽¹⁾ betonar kommissionen vikten av ett regelverk som säkerställer att målen uppnås till lägsta möjliga kostnad. Kommissionen har därför åtagit sig att göra en ny satsning för att rationalisera och förenkla rapporteringskraven, med det slutliga målet att minska sådana bördor med 25 %, utan att det undergräver de därmed sammanhängande politiska målen.

Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Kostnaderna uppvägs över lag till stor del av den nytta kraven medför, särskilt när det gäller att övervaka och säkerställa efterlevnad av viktiga politiska åtgärder. Rapporteringskrav kan dock också medföra oproportionerliga bördor för berörda parter, särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag, bland annat på grund av organisatorisk och teknisk utveckling som kräver en anpassning av de ursprungliga rapporteringskraven. När fler och fler krav införs över tid kan det leda till överflödiga, överlappande eller föråldrade skyldigheter, ineffektiva frekvenser och tidsfrister eller bristfälliga insamlingsmetoder.

Att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och minska de administrativa bördorna är därför en prioritering. I detta sammanhang syftar detta förslag till att förenkla de initiativ som ingår i den övergripande ambitionen ”Den europeiska gröna given” inom politikområdet för den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter och som påverkar fiskerinäringen. Det kommer också att förenkla och avskaffa vissa rapporteringsskyldigheter när det gäller godkännande av och marknads kontroll för jordbruks- och skogsbruksfordon, samt två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar

Förslaget kommer att rationalisera rapporteringsskyldigheterna genom att ta bort rapporter som inte längre ger något mervärde när det gäller att uppnå de politiska målen (*se närmare beskrivning nedan*).

Det handlar om rapporteringskrav för: *Offentliga myndigheter*.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget ingår i ett första åtgärdspaket för att rationalisera rapporteringskraven. Detta är ett steg i en process där man på ett heltäckande sätt ser över de befintliga rapporteringskraven för att bedöma deras fortsatta relevans och göra dem mer effektiva.

Den rationalisering som uppnås genom dessa åtgärder kommer av följande skäl inte att påverka uppnåendet av målen inom detta politikområde:

- Det har visat sig att det rapporteringskrav som föreslås utgå ur politikområdet för den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter inte längre ger något mervärde för unionen och inte heller bidrar till målen i förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽²⁾. Rapporteringsskyldigheten i rådets förordning (EG) nr 2406/96 ⁽³⁾

¹ COM (2023)168.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

infördes för att förhindra saluföring av fisk under en viss färskhetsgrad som livsmedel och standardisera färskhets- och storlekskategorier som används vid den första försäljningen för att fastställa prisnivåer för marknadsinterventioner före förordning (EU) nr 1379/2013. Dessa interventionsåtgärder avskaffades år 2013, men marknadsnormerna fortsatte att gälla. Eftersom livsmedelssäkerheten nu garanteras genom den allmänna livsmedelslagstiftningen ⁽⁴⁾ har rapporteringskyldigheten blivit mycket mindre relevant.

- De rapporteringskrav som enligt förslaget ska tas bort i förordning (EU) nr 167/2013 ⁽⁵⁾ har inte visat sig ge ett mervärde för unionen och bidrar inte till dess mål. I förordning (EU) nr 167/2013 fastställs regler för godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon Enligt artikel 74 och 75 i den förordningen ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie ⁽⁶⁾ över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör detta inte längre gälla.
- De rapporteringskrav som föreslås tas bort i förordning (EU) nr 168/2013 ⁽⁷⁾ har inte visat sig ge ett mervärde för unionen och bidrar inte till dess mål. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 fastställs regler för godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar. Enligt artikel 78 och 80 i den förordningen ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie ⁽⁸⁾ över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör detta inte längre gälla.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) säkerställer kommissionen att dess lagstiftning är ändamålsenlig, anpassad efter berörda parter behov och minimerar bördorna samtidigt som målen uppnås. Detta förslag är därför en

³ Rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (EGT L 334, 23.12.1996, s. 1).

⁴ Särskilt artikel 14.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

⁶ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to improve certain type-approval procedures and technical requirements of Regulation (EU) No 167/2013*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/03501>

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁸ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to assess the vehicle structure integrity requirements and the approval procedures for L-cat vehicles*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/64010>

del av Refit-programmet, och det minskar komplexiteten i rapporteringsbördan till följd av EU:s rättsliga miljö.

Även om vissa rapporteringskrav är nödvändiga krävs det att de är så effektiva som möjligt, att överlappningar undviks, att onödiga bördor undanröjs och att digitala och driftskompatibla lösningar används i största möjliga mån.

Det aktuella förslaget rationaliserar rapporteringskraven och gör att offentliga myndigheter kan uppnå lagstiftningens mål på ett effektivare och mindre betungande sätt.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artiklarna 43 (2) och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som utgör den rättsliga grunden för de akter som det ändrar.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

De rapporteringskrav som det är fråga om åläggs genom EU:s lagstiftning. De kan därför endast rationaliseras på EU-nivå. Detta kommer att säkerställa lika villkor för offentliga förvaltningar i hela EU, som kommer att gynnas av den rationalisering av rapporteringskraven som följer av dessa förslag.

• Proportionalitetsprincipen

Rationaliseringen av rapporteringskraven förenklar den rättsliga ramen genom små ändringar av de befintliga kraven som inte påverkar sakinnehållet vad gäller det övergripande politiska målet. Förslaget är därför begränsat till de ändringar som krävs för att säkerställa en effektiv rapportering utan att några väsentliga delar av den berörda lagstiftningen ändras.

• Val av instrument

Eftersom den riktade ändringen syftar till att ändra bestämmelserna i förordning (EU) nr 1379/2013 har detta förslag formen av en förordning om ändring av förordning (EU) nr 1379/2013.

Eftersom den riktade ändringen syftar till att ändra bestämmelserna i förordning (EU) nr 167/2013 har detta förslag formen av en förordning om ändring av förordning (EU) nr 167/2013.

Eftersom den riktade ändringen syftar till att ändra bestämmelserna i förordning (EU) nr 168/2013 har detta förslag formen av en förordning om ändring av förordning (EU) nr 168/2013.

De riktade ändringarna gäller endast rapporteringskrav och är därför lämpliga att ingå i ett enda förslag.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Ej tillämpligt.

• Samråd med berörda parter

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Detta förslag har fastställts efter en intern granskning av befintliga rapporteringsskyldigheter och baserat på erfarenheterna från genomförandet av den relaterade lagstiftningen. Eftersom detta är ett steg i processen för kontinuerlig bedömning av rapporteringskrav som följer av EU-lagstiftningen kommer granskningen av sådana bördor och konsekvenserna för berörda parter att fortsätta.

- **Konsekvensbedömningar**

Förslaget avser begränsade och riktade ändringar av lagstiftningen i syfte att rationalisera rapporteringskraven. Den föreslagna ändringen grundar sig på erfarenheterna från genomförandet av lagstiftningen. Ändringen har inga betydande konsekvenser för politiken utan säkerställer endast ett mer effektivt och ändamålsenligt genomförande. Dess riktade karaktär och avsaknaden av relevanta politiska alternativ innebär att en konsekvensbedömning inte är nödvändig.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta är ett Refit-förslag som syftar till att förenkla lagstiftningen och minska bördorna för berörda parter.

Även om förslaget om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter inte direkt påverkar enskilda företag, kommer det att ta bort en rapporteringsskyldighet och den därmed sammanhängande kostnaden/bördan för de offentliga myndigheterna genom att undanröja behovet av att upprätthålla förteckningar över utsedda experter och branschorganisationer för klassificering av fiskeriprodukter.

När det gäller godkännande av och marknadstillsyn för jordbruks- och skogsbruksfordon och två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar kommer förslaget att undanröja rapporteringskraven och den därmed sammanhängande bördan för offentliga myndigheter genom att ta bort kravet på att medlemsstaterna ska rapportera tillbaka om information som redan har gjorts tillgänglig för kommissionen genom en separat studie.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 föreskrivs att de bestämmelser om gemensamma handelsnormer som fastställs i rådets förordning nr 2406/96 ska fortsätta att gälla. Enligt artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 2406/96 ska varje medlemsstat förse de övriga medlemsstaterna och kommissionen med en förteckning över namn på och adresser till de experter och branschorganisationer som utnämns för indelning av fiskeriprodukter i färskhets- och storlekskategorier samt informera om eventuella uppdateringar av förteckningen. Denna rapporteringsskyldighet infördes för att förhindra saluföring av fisk

under en viss färskhetsgrad som livsmedel och standardisera färskhets- och storlekskategorier som används vid den första försäljningen för att fastställa prisnivåer för marknadsinterventioner före förordning (EU) nr 1379/2013. Dessa interventionsåtgärder avskaffades år 2013, men marknadsnormerna fortsatte att gälla. Eftersom livsmedelssäkerheten nu garanteras genom den allmänna livsmedelslagstiftningen ⁽⁹⁾ har rapporteringsskyldigheten blivit mycket mindre relevant. Följaktligen bör rapporteringsskyldigheten inte längre gälla.

I förordning (EU) nr 167/2013 fastställs regler för godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon. Enligt artikel 74 och 75 i den förordningen ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie ⁽¹⁰⁾ över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringsskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör detta inte längre gälla.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 fastställs regler för godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar. Enligt artikel 78 och 80 i den förordningen ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie ⁽¹¹⁾ över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringsskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör detta inte längre gälla.

⁹ Särskilt gäller det artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002.

¹⁰ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to improve certain type-approval procedures and technical requirements of Regulation (EU) No 167/2013*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/03501>

¹¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to assess the vehicle structure integrity requirements and the approval procedures for L-cat vehicles*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/64010>

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1379/2013, (EU) nr 167/2013 och (EU) nr 168/2013 vad gäller vissa rapporteringskrav

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Det är dock viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller det avsedda syftet och begränsa den administrativa bördan.
- (2) Att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och minska de administrativa bördorna är därför en prioritering. Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1379/2013, (EU) nr 167/2013 och (EU) nr 168/2013 innehåller flera rapporteringskrav i samband med marknadsnormer och marknadskontroll som bör förenklas i enlighet med kommissionens meddelande EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030³.
- (3) Genom denna förordning avskaffas och förenklas rapporteringskrav som inte längre anses nödvändiga på området för den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter och som påverkar fiskerinäringen och när det gäller typgodkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon, två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁴ föreskrivs att de bestämmelser om gemensamma handelsnormer som fastställs i bland annat särskilt rådets förordning (EG) nr 2406/96⁵ ska fortsätta att gälla.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ COM (2023)168.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006

- (5) Enligt artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 2406/96 ska varje medlemsstat förse de övriga medlemsstaterna och kommissionen med en förteckning över namn på och adresser till de experter och branschorganisationer som utnämns för indelning av fiskeriprodukter i färskhets- och storlekskategorier innan förordningen träder i kraft samt att därefter också informera om eventuella uppdateringar av förteckningen.
- (6) Eftersom detta krav är föråldrat och inte längre nödvändigt för att uppnå målen i förordning (EU) nr 1379/2013 bör det inte längre tillämpas.
- (7) I förordning (EU) nr 167/2013⁶ fastställs regler för godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon
- (8) Enligt artiklarna 74 och 75 i förordning (EU) nr 167/2013 ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie (⁷) över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringsskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör det inte längre gälla.
- (9) I förordning (EU) nr 168/2013⁸ fastställs regler för godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar.
- (10) Enligt artiklarna 78 och 80 i förordning (EU) nr 168/2013 ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av typgodkännandeförfaranden respektive enskilda godkännanden av fordon, och kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet. Eftersom kommissionen 2022 genomförde en studie (⁹) över de frågor som omfattas av dessa informations- och rapporteringsskyldigheter, och undersökningen visade att förfarandena för typgodkännande och enskilda fordonsgodkännanden är tillfredsställande, bör det inte längre gälla.
- (11) Förordning (EU) nr 1379/2013, förordning (EU) nr 167/2013 och förordning (EU) nr 168/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1). <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1379/2020-04-25>

⁵ Rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (EGT L 334, 23.12.1996, s. 1). <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2406/2005-06-02>

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1). <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/167/2019-04-18>

⁷ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to improve certain type-approval procedures and technical requirements of Regulation (EU) No 167/2013*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/03501>

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52). <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/168/2020-11-14>

⁹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, Benders, B., Guy, I., Redhead, M. m.fl., *Study to assess the vehicle structure integrity requirements and the approval procedures for L-cat vehicles*: Slutrapport, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/64010>

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring

(1) Förordning (EU) nr 1379/2013 ska ändras på följande sätt:

I artikel 47 i förordning (EU) nr 1379/2013 ska punkt 1 ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska bestämmelserna om gemensamma handelsnormer, särskilt de som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2136/89¹⁰, rådets förordning (EEG) nr 1536/92¹¹ och rådets förordning (EG) nr 2406/96¹², fortsätta att gälla, med undantag för artikel 13 i förordning (EG) nr 2406/96. Andra regler som antagits för tillämpningen av gemensamma handelsnormer, såsom de som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85¹³, ska fortsätta att gälla.”

(2) Förordning (EU) nr 167/2013 ska ändras på följande sätt:

(a) Artikel 74 ska utgå.

(b) Artikel 75 ska utgå.

(3) Förordning (EU) nr 168/2013 ska ändras på följande sätt:

(a) Artikel 78 ska utgå.

(b) Artikel 80 ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

¹⁰ Rådets förordning (EEG) nr 2136/89 av den 21 juni 1989 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner och handelsbeteckningar för konserverade sardiner och konserverade produkter av sardintyp (EGT L 212, 22.7.1989, s. 79). <http://data.europa.eu/eli/reg/1989/2136/2008-12-31>

¹¹ Rådets förordning (EEG) nr 1536/92 av den 9 juni 1992 om gemensamma marknadsnormer för konserverad tonfisk och bonit (EGT L 163, 17.6.1992, s. 1). <http://data.europa.eu/eli/reg/1992/1536/oj>

¹² Rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (EGT L 334, 23.12.1996, s. 1). <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2406/2005-06-02>

¹³ Kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 av den 23 december 1985 om närmare bestämmelser för tillämpningen av gemensamma marknadsnormer för viss färsk eller kyld fisk (EGT L 351, 28.12.1985, s. 63). <http://data.europa.eu/eli/reg/1985/3703/2006-07-28>